

РЕШЕНИЕ

№ 8947

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **6782** по описа за **2024** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ против Решение № 2584/31. 05. 2024 г., постановено по НАХД № 1110/2024 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 15-ти състав. С посочения съдебен акт е отменен електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на ЕТ „Магдак – Радостин Митев“ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В жалбата се сочат подробни аргументи за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Иска се неговата отмяна, като се потвърди електронният фиш.

В съдебното заседание касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът ЕТ „Магдак – Радостин Митев“ в писмен отговор оспорва касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 01. 09. 2021 г. в 10:51 часа, ППС - В. М. ТГХ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя ЕТ „Магдак - Радостин Митев“, ЕИК[ЕИК], с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, се движело в Столична община, по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за превозното средство било установено нарушение с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427, изразяващо се в това, че за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

За извършеното нарушение бил издаден Електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на ЕТ „Магдак – Радостин Митев“ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

С обжалваното решение районният съд е отменил електронния фиш, като е приел, че неправилно е ангажирана отговорността на лицето, тъй като същото е имало сключен договор с доставчик на услуга за електронно събиране на такса за изминато разстояние, като на 01. 09. 2021 г. за времето от 10.49.32 ч. до 10.52.39 ч. бордовото устройство не е предавало данни по неизяснени по делото причини и които са извън поведението на санкционираното лице.

Посочил е също, че в конкретния случай не е съобразена разпоредбата на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година.

Отделно от това е изложил аргументи, че в конкретния случай е допуснато и съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената

съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Въз основа на този анализ е направил изводи, които настоящият състав споделя.

В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП /редакция към датата на извършване на нарушението/ законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. При визираната правна уредба е дължим извод, че издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя следва да бъде отменен само на това основание. В подкрепа на горния извод, че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не е предвидено да се издава ЕФ за нарушение по 179, ал. 3б ЗДвП, е и новата редакция на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП /обн. ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г./, в която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Следователно към датата на извършване на нарушението – 1. 09. 2021 г. не е съществувала възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение поради липса на изрична норма. При липсата на изрична законова разпоредба към 1. 09. 2021 г. за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, се изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, касаторът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш.

Съгласно чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване /ЕУЕПТ/, минималното съдържание на заявлението за област на ЕУЕПТ, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността. Не може да се приеме, че цитираната разпоредба на Регламента е изпълнена с включването в текста на ЕФ на указания, че последният ще бъде анулиран при заплащане на компенсаторна такса, за чиито размер не е налице информация в ЕФ, доколкото е съизмерима с дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Отделно от това наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение. Съгласно чл. 12 от ЗАНН административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Налогането на административно наказание не следва да бъде самоцел на държавата, а трябва да е в съответствие с тежестта на извършеното административно нарушение. В този смисъл предвиденото в чл. 179, ал. 3б от ЗДвП наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62 поради нарушение на изискването за пропорционалност. При нетранспониране в срок на директива или при неправилното ѝ транспониране се поражда директен ефект, който позволява

непосредствено приложение на съответните текстове на директивата.

В конкретния случай следва да бъде съобразено и Решение от 21. 11. 2024 г. по дело С-61/ 2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Поради това оспорваният съдебен акт е правилен и следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателно е искането на ответника за заплащане на разноските за адвокатско възнаграждение за тази инстанция, като се осъди касаторът да заплати на ЕТ „Магдак – Радостин Митев“ сумата в размер на 500 /петстотин/ лева, представляваща направените разноски за адвокатско възнаграждение в касационната инстанция, съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд - София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2584/31. 05. 2024 г., постановено по НАХД № 1110/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 15-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на ЕТ „Магдак – Радостин Митев“ сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща направените разноски за адвокатско възнаграждение в касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: